

Херсонський державний аграрно-економічний університет
Полтавська державна аграрна академія
Федерація аудиторів, бухгалтерів і фінансистів АПК України
Спілка економістів України
ПАТ «Райффайзен банк Аваль»

Збірник тез
Всеукраїнської науково-практичної
Інтернет – конференції

«СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ»

12 листопада 2020 року (м. Херсон)

УДК 33(477)

Стратегічні пріоритети розвитку економічної системи України: зб. матеріалів Всеукр. наук. – практ. конф. / за ред. Танклевської Н.С. Херсон : ХДАУ, 2020. 264 с.

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції висвітлюють широкий спектр теоретичних і практичних питань розвитку економіки України. Тематика конференції охоплює питання дослідження сучасного стану економічних відносин та фінансової діяльності суб'єктів господарювання, управлінські та адміністративні аспекти розвитку підприємництва в Україні.

Призначено для науковців, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти, слухачів інститутів підвищення кваліфікації, спеціалістів з економіки та освіти.

*Боліла С.Ю. – к.с-г.н., доцент
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон*

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ

В умовах трансформаційних змін економічної системи проблеми регіонального управління в нашій державі набувають значної гостроти. Досвід показує, що існуюча система регіонального управління має ряд недоліків та потребує удосконалення. Для забезпечення ефективності регіонального управління наразі необхідно вишукувати й використовувати нові сучасні підходи, що відповідають викликам часу й реальним соціально-економічним і суспільно-політичним умовам. Зокрема, такі підходи мають передбачати залучення суспільства, громадськості до управління розвитком територій.

Проблемам регіонального управління в науковій літературі приділяється значна увага [1, 2]. Більшість науковців наголошують на необхідності вирішення проблемних питань з позиції інноваційного підходу.

Інноваційний підхід в управлінні регіональним розвитком - це сукупність нових способів, форм і методів у діяльності суб'єктів регіонального управління щодо вирішення певного завдання регіонального розвитку на основі емпіричного досвіду і новітніх наукових досягнень. Інноваційні підходи в регіональному управлінні передбачають застосування принципів гуманізму, співробітництва, цілісності, різноманіття, урахування специфіки складових соціально-економічних процесів регіону, ефективного використання людського і соціального капіталу.

В якості прикладів інноваційних підходів у регіональному управлінні можуть виступати: прийняття і впровадження нових законів, що вводять у практику регіонального управління нові інструменти регіонального розвитку; створення нових інституцій і структур для забезпечення регіонального розвитку; розробка і впровадження стратегії регіонального розвитку нової якості; застосування нових методів щодо стимулювання розвитку місцевого

самоврядування у регіоні, нових інструментів для підвищення результативності діяльності органів влади на місцях для розвитку територіальних громад та ін.

Особливості інноваційних підходів в управлінні регіональним розвитком полягають у тому, що деякі з них, з одного боку, можуть не потребувати суттєвих ресурсів і швидко впроваджуватися, а з другого - їх результативність може бути суттєво віддаленою в часі або такою, що складно визначається. Ураховуючи, що вони мають багатовимірний характер і вимагають ефективної координації та співробітництва в цілій низці різних сфер та галузей регіону, а також територій зовнішнього середовища, моделювання й технологізація управлінських процесів вимагає надійної науково-теоретичної бази, що забезпечує прийняття раціональних і найменш ризикованих рішень.

Значення інноваційних підходів в управлінні регіональним розвитком полягає в тому, що завдяки їм діяльність органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері регіонального розвитку стає більш раціональною та результативною, враховуються їх специфічні характеристики та особливості відповідних регіонів (природні, економічні, культурні, освітні, рекреаційні та ін.).

На сучасному етапі розвитку України інноваційні підходи є необхідними для вирішення низки завдань, в тому числі: підвищення ефективності організаційно-управлінських процесів в органах виконавчої влади та органах місцевого самоврядування; упровадження в діяльність органів регіонального управління принципів дієвого врядування та удосконалення нормотворчого процесу; розробки більш ефективних стратегій, програм і проектів регіонального розвитку; забезпечення результативної взаємодії органів регіонального управління з громадськістю та суб'єктами господарювання; стимулювання розвитку підприємництва та залучення інвестицій; розробки ефективних стратегій територіального маркетингу та брендингу територій; формування і розвитку регіональної культури та формування іміджу регіону; ефективного використання

наявних ресурсів усіх видів; підвищення якості надання управлінських послуг, забезпечення людського і соціального розвитку та зростання добробуту населення.

Основними перешкодами щодо розробки і впровадження інноваційних підходів у вітчизняному регіональному управлінні є:

- кадровий дефіцит , зокрема в контексті знання процесів інноваційного регіонального у правління, закономірностей територіального і суспільного розвитку;

- певні перестороги зі сторони публічної адміністрації за ризик припуститися помилок та бути притягненими до відповідальності;

- інформаційна ізольованість місцевих і публічних службовців, органів та структурних підрозділів органів регіонального управління;

- перевантаженість фахівців системи регіонального управління стандартною рутинною, « паперовою» роботою, що стримує творчо-креативні процеси та не дозволяє сконцентруватись на інноваційних проектах, що можуть бути визначальними для розвитку регіонів

- системна пам'ять регіонального управління про попередній досвід, який не стимулював управлінські інновації;

- адміністративно-правові обмеження.

Таким чином, зважаючи на необхідність застосування інноваційних підходів в системі регіонального управління, потрібно забезпечити максимально можливу атмосферу сприяння цим процесам на всіх рівнях.

Література

1. Баштанник В. Інноваційні механізми державного управління регіональним розвитком . *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2012. Вип. 4 (15). С. 87–94.

2. Бобровська О. Інноваційне управління як важіль і джерело інноваційного розвитку регіонів. *Публічне управління: теорія та практика*. 2011. 4(8) . С.20-27.

*Боровік Л. В. – д.е.н., доцент
Херсонський державний аграрно – економічний університет, м.Херсон*

РИНОК ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ: ЕЛЕКТРОННІ ХАРАКТЕРИСТИКИ

Розвиток готельного бізнесу в Україні є одним з перспективних напрямів національної економіки. Готельний бізнес приваблює підприємців з багатьох причин: – можливістю ефективно працювати в кризових економічних умовах; – відносно невеликими початковими інвестиціями; – можливістю максимізувати прибуток за часів економічного зростання; – зростаючим попитом на туристичні та готельні послуги; – високим рівнем рентабельності та гнучкості готельних підприємств; – відносно невеликим терміном окупності витрат; – проведенням різних заходів світових масштабів. На сьогоднішній день ринок готельної індустрії представлений різноманіттям засобів і форм розміщення, здатних задовольнити всілякі потреби й можливості клієнтів: готелі, міжнародні ланцюги, мотелі, відомчі готелі, пансіонати, санаторії, клубні номери, пляжні готелі, гостьові будинки, міні готелі, хостели, туристичні табори, кемпінги, туристичні бази, приватні будинки і котеджі та багато інших.

Електронний ринок готельних послуг - це простір, в якому відбувається електронний обмін готельними послугами та / або інформацією про них між суб'єктами господарювання на цьому ринку. Клієнт або потенційний клієнт отримує лише інформацію про послугу або (у разі подання замовлення), гарантуючи, що ця послуга надаватиметься йому в певний час.

У ринковому інформаційно-комунікаційному просторі в електронному вигляді виконується лише інформаційна функція ринку, яка полягає в тому, що готелі надають інформацію про свою пропозицію, рекламують себе в Інтернеті, спілкуються з клієнтами. Подібним чином, клієнти (і потенційні клієнти) використовують Інтернет для пошуку готелю, ознайомлення з його пропозицією та встановлення зв'язків зв'язавшись з готелем, щоб подати запит.

ЗМІСТ

	Стор.
<i>Аверчева Н.О.</i> ЦІНОУТВОРЕННЯ НА РИНКУ МОЛОКА І МОЛОЧНИХ ПРОДУКТІВ	3
<i>Алещенко Л.О.</i> МОЛОДІЖНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО – РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	6
<i>Бабаніна В.В., Танклевська Н.С.</i> СУТНІСТЬ ДЕФІНІЦІЇ «ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»	9
<i>Барабаш Л.В.</i> ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ПОДАТКОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ	11
<i>Барановський М.О.</i> СУЧАСНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ СТАРОПРОМИСЛОВИХ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ	14
<i>Бойко В.О.</i> УКРАЇНА НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ	17
<i>Боліла С.Ю.</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ РЕГІОНАЛЬНИМ РОЗВИТКОМ	20
<i>Боровік Л. В.</i> РИНОК ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ: ЕЛЕКТРОННІ ХАРАКТЕРИСТИКИ	23
<i>Вавіліна О.М., Танклевська Н.С.</i> ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ	26
<i>Власюк С.А.</i> ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА	28
<i>Вовк М.О., Дячков Д.В.</i> ТЕХНОЛОГІЧНА РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ РЕСУРСОЗБЕРЕЖЕННЯ АГРАРНОГО ПІДПРИЄМСТВА	31
<i>Галат Л.М.</i> ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РИНКУ ЛОХИНИ В УКРАЇНІ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ	34
<i>Гладких Д.М.</i> МОНЕТАРНІ ІНСТРУМЕНТИ ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	37
<i>Гордійчук В.А., Нікітенко К.С.</i> ЕКОНОМІЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ	41
<i>Гузар Б.С.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛІНГУ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВ	44